

Piłkarski

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

Zimowe święto wolnej młodzieży świata

Uroczyste otwarcie IX Akademickich Mistrzostw Świata w Poiana

W dniu wczorajszym rozpoczęły się w miejscowości Poiana Orasul-Stalin w Rumunii IX Akademickie Zimowe Mistrzostwa Świata. Zawody te, w których biorą udział reprezentacje akademickie Związku Radzieckiego, państw demokracji ludowej oraz postępowej młodzieży z krajów kapitalistycznych są wielkim, radosnym świętem młodych sportowców, walczących o trwały pokój na świecie, o lepszą przyszłość ludzkości.

Na ośnieżonych zboczach górskich, na taflach lodowych, na wybudowanej przez rumuńskich robotników w rekordowo szybkim czasie skoczni, toczyć się będzie przez kilka dni szlachetna walka najlepszych sportowców-akademików świata, walka toczona w braterskiej, sportowej atmosferze.

Zawodom przyglądać się będą między innymi liczni robotnicy z pobliskiego ośrodka przemysłowego Rumunii — Orasul Stalin, przodownicy pracy z bukareszteńskich fabryk, górnicy przebywający na czasach zimowych w Poianie i młodzież z całej Rumunii.

Równocześnie z Zimowymi Akademickimi Mistrzostwami Świata został zorganizowany w Poianie międzynarodowy obóz studencki, na który przybyli studenci-demokraci z szeregu państw. Obóz ten stanie się jeszcze jednym ogniwem łączącym młodych studentów wielu narodów w walce o pokój i socjalizm.

W godzinach rannych zawodnicy 19 państw udali się na stadion, gdzie nastąpiło uroczyste otwarcie mistrzostw. Rozpoczęło je defilada zawodników, po czym na czele każdej delegacji szedł zawodnik ze sztandarem państwowym, zaś za nim student rumuński z tablicą podającą nazwę państwa.

Przed trybunami, na których zajęli miejsca między innymi: premier rumuńskiego Petru Groza, sekretarz Rumuńskiej Partii Pracujących Luke, oraz przewodn. Międzynarodowego Związku Studentów Czechosłowak Grohman, ustawili się delegacje ZSRR, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Polski, CSR, NRD, Finlandii, Szwecji, Norwegii, Danii, Austrii, Włoch, Australii, Chińskiej Republiki Ludowej, Anglii, Indii i Mongolskiej Republiki Ludowej.

Oficjalnego otwarcia mistrzostw dokonał przewodniczący MZS Grohman, który w gorących słowach podziękował młodzieży rumuńskiej za przygotowanie IX ZAMS.

Imieniem rządu rumuńskiego przemówił premier Petru Groza. Powiedział on, iż młodzież rumuńska cieszy się i jest dumna, że może gościć u siebie młodzież całego świata, która w szlachetnej walce będzie zdobywać tytuły akademickich mistrzów świata. IX ZAMS są wielką manifestacją przyjaźni między młodzieżą całego świata oraz wkładem MZS do walki o trwały pokój.

Międzynarodowy Związek Studentów realizując postępowe idee prowadzi całą postępową młodzież świata do pokoju i lepszego jutra.

Zie warunki śniegowe zmusiły Komitet Igrzysk do zmiany programu z przełożeniem imprez na dalsze terminy. Odbłyły się więc popisy w jeździe figurowej na lodzie, w których udział wzięły pary Węgier, CSR i NRD.

Pierwszy mecz hokejowy, jaki rozegrano tuż po uroczystościach otwarcia pomiędzy CSR a Węgrami przyniósł wynik nierozstrzygnięty 1:1. Rozegrano go przy temperaturze 12 st. powyżej zera. Prowadzenie uzyskali w drugiej tercji Węgrzy, lecz w dwie minuty później wyrównał Bubnik.

Po godzinie 12 odbył się inauguracyjny konkurs skoków, w których triumfowali Finowie i szwedzowie ZSRR, oddając skoki Valno (Finlandia) 45,49 m. Kudriasow (ZSRR) 44,48 m.

DZIEDZIC WYGRĘWA ŚLALOM OTWARCIA

W slalomie otwarcia, który rozegrano na dystansie 300 m przy różnicy wzniesień 150 m na pierwszym miejscu uplasował się Polak Dziedzic przed dwoma zawodnikami fińskimi. Trasa obejmowała 400 bramek. Śniegu na trasie było bardzo mało, a miejscami wychodziła goła ziemia.

Program Akademickich Mistrzostw Świata

1. II. Slalom gigant kobiet i mężczyzn, sztafeta męska 4x10 km.
2. II. Sztafeta kobiet 3x5 km. Bieg mężczyzn na 18 km. Slalom specjalny kobiet i mężczyzn.
4. II. Bieg na 5 km kobiet. Konkurs skoków do kombinacji.
6. II. Bieg na 8 km kobiet. Slalom do kombinacji kobiet i mężczyzn.
7. III. Bieg na 30 km mężczyzn. Otwarty konkurs skoków. Uroczyste zamknięcie mistrzostw.

Razem z mężczyznami startowały na tej samej trasie kobiety. Najlepszy czas uzyskała Polka Grocholska — 59 sek. przed Mozerową CSR 1,02. Na czwartym miejscu znalazła się Kodolska. Grocholska uzyskała lepszy czas od 12 mężczyzn, startujących w tej konkurencji.

Mające się odbyć w godzinach wieczornych spotkanie hokejowe pomiędzy CSR a Rumunią zostało odwołane, a zawodnicy zgromadzeni zostali na wieczorku kulturalno-rozrywkowym, po czym wyświetlono dla nich kolorowy film radziecki „Odważni ludzie”.

Same mistrzostwa rozpoczną się w czwartek 1 lutego.

Mówi Nowa Huta

Komitet Kultury Fizycznej w Nowej Hucie pilnie przygotowuje się do II plenum, które odbędzie się w dniu 4 lutego. II plenum po części sprawozdawczej uchwali plan pracy na I kwartał r. omówi główne zadania KKP na rok 1951.

We wtorek, 30 bm. w świetlicy PPRK III Kujawy odbędzie się pokaz boksu (trening, zaprawa, walki pokazowe) z udziałem zawodników krakowskich.

Obecnie czynnych jest już sześć sekcji bokserskich: PPRK III Kujawy, SPB Czyżyny, Hydrotrest VIII Nowa Huta, 51 Brygada ZMP, Prefabrykacja Betoniarńia Łęg i KGR X Łęg. Dwie ostatnie trenują instr. Kupiec.

Pierwszy krok bokserski Nowej Huty odbędzie się definitywnie w marcu r.

W ubiegłym tygodniu rozpoczął się w KGR X Łęg wewnętrzny turniej szachowy, który rozgrywany jest w dwóch grupach. Pierwsza grupa składa się z pracowników biurowych, druga z pracowników budowy. Powstały dwie dalsze grupy sportowe (14 i 15-ta): Stalarnia Nowa Huta i Odcinek C, II Nowa Huta.

W nadchodzącym tygodniu rozpoczną się rewanżowe spotkania w tenisie stołowym o drużynowe mistrzostwo Nowej Huty. (es)

Nareszcie śnieg!

Obfite opady śnieżne w górach sprawiły uczestnikom wczasów wiele radości i umożliwiły wczasowiczom uprawianie sportów zimowych. Świeżo spadły śnieg stał się przedmiotem szczególnej radości i zabawy.

Dwa wysokie zwycięstwa hokeistów polskich w NRD

Polska — NRD 8:3

BERLIN (tel. wł.). Na zakończenie swego pobytu w Niemieckiej Republice Demokratycznej hokeiści polscy rozegrali ostatnie spotkanie w hokeju z reprezentacją NRD, zwyciężając i tym razem w stosunku 8:3. Mecz toczył się w niezwykle przyjaznej atmosferze, a zgromadzona publiczność w ilości 6.000 osób oklaskiwała piękne zagrania obu drużyn.

Mecz sam stał na dobrym poziomie i był niezwykle ciekawy. Polacy stali technicznie wyżej od gospodarzy, którzy ciągle jeszcze grają starym systemem, bądź to solowymi przebojami, bądź też podania stosując tylko w szer. W przeciwnieństwie do nich Polacy zademonstrowali grę nowoczesną, stosując podania wprzód

i kombinując dwójkami, jak również strzelali bardzo dużo.

Bardzo dobrze tym razem spisywał się atak Palus — Swicarz — Maselko. Jak również dobrze grał Lewacki. W drużynie NRD dobrze zagrali strzelcy bramek Schindler, Kisling i Mann.

Zwycięskie bramki dla Polski zdobyli: Palus 4, Swicarz 2, Csorich i Lewacki po 1. Dla NRD — Kisling, Schindler i Mann.

CRZZ — SG Frankenhausem 18:1

Hokeiści polscy rozegrali w ubiegłą niedzielę spotkanie towarzyskie, grając pod nazwą CRZZ z drużyną zesłorocznego mistrza NRD — SG Frankenhausem.

Spotkanie zakończyło się wysokim zwycięstwem drużyny polskiej w stosunku 18:1. Polacy mieli przez cały przeciąg spotkania przygniatającą przewagę, grając bezbłędnie we wszystkich liniach. Najlepiej w zespole polskim spisywał się drugi atak, grający w składzie: Palus—Maselko—Swicarz.

Obfitym łupem bramkowym podzielili się: Palus, który uzyskał 6 bramek; Maselko, zdobywca 4 bramek; Csorich, strzelec 3 bramek, oraz Swicarz. Skarżyński, Lewacki i Jeżak, którzy zdobyli po jednej bramce. Ponadto jedna bramka padła z samobójczego strzału obrońcy niemieckiego.

Jedyną bramkę dla Frankenhausem zdobył Schemetzke. Spotkanie sędziowali: Wesolowski (NRD) i Zarzycki (Polska). Publiczności ponad 10.000.

Przed meczem odbyły się popisy jazdy figurowej w wykonaniu mistrzyni NRD Brygidy Schelborn oraz naszej najlepszej łyżwiarki Anny Bursche-Linderowej.

Sportowy zespół produkcyjny PMT zaproszony do Warszawy

Sportowy zespół produkcyjny PMT został zaproszony przez Wydział Kultury Fizycznej CRZZ na naradę aktywu Związków Zawodowych, która odbędzie się w dniach 1 i 2 lutego w Warszawie.

Oprócz Koła Sportowego PMT zaszczytne zaproszenie otrzymało tylko przodujące Koło Sportowe przy fabryce Wedla z Warszawy. (es)

W pogoni za krążkiem

Sezon hokejowy trwa w Europie w całej pełni. Spotkania prowadzone są zazwyczaj w zawrotnym tempie a zawodnicy z zapalem uganiają się za małym krążkiem, który raz po raz wędruje spod jednej bramki do drugiej.

OWKS Lublin—Kolejarz Bydgoszcz
14:6

2 obrad lekarzy sportowców i trenerów

Jedli więc w naszym przemyśle. ro-
botnicy badani są co pewien okres

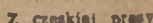
Trenerzy krakowcy sluchali wy-
owiedzi lekarzy jak ur. eczeni. Zadu-
awali rowniez pytania i prosili o ra-
dy. Nasi lekarze sami zapalili sie do

Z. Chr.

W piórkowej — Sojka (Gw) zwy-
ciężył jednogłośnie Faldrowicza).

✻

O boksie krakowskim, wziędnie tak zwanych „znawcach”, którzy w sposób niewłaściwy wykrzykują pod adresem sędziów i kwestionują ich rozstrzygnięcia — napiszemy w najbliższym czasie

Podkreślić należy b. dobrą grę niektórych zawodników Gwardii a to: Ciszewskiego, Kołaby, Rynducha, Ka-

Grupa IV.
Gwardia Kielce, Ogniwo Tarnów
OWKS Kraków, Budowlani Prze
myśl, Włókniarz Chelmek, Stal Sos
nowiec, Stal Dąbrowa Górnicza, Gór
nik Knurów.

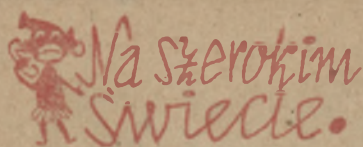
Głęboki i poważny kryzys piktarski przechodzi dziś trzy państwa w Europie: Szwecja, Francja i Włochy. Chociaż wyraźny spadek formy objął i inne reprezentacje kapitalistycznych państw Europy zachodniej, jak np. Danię, Islandię, nie mówac już o Holandii, która przegrała w ubiegłym sezonie wszystkie swe spotkania, — to jednak piktarska rodzina w ojczyźnie braci Nordkalli, we Francji i we Włoszech pozostaje na całkiem przeciętnym poziomie, a nie wykazuje na mając nastąpić w najbliższym czasie poprawy. Na spadek piktarski w trzech krajach z pewnością wiele przyczyn. A więc zakuł sove macholki! tzw. „mecenaszów”, „opiekunów”, czy „działaczy” piktarskich.

Wskazywać musi również na znacz-
szą tabelę klasyfikacyjną (tabelę
kwalifikacyjną) w pierwszym od-
cisku orzeczeń M. T. Poma, Państw 3 nr
— przyp. red.), by zauwa-
żyć wysokie lokaty takich państw
jak Belgia czy Szwajcaria. Trzeba na

Nie jest to bynajmniej wykładnik emacy tych państw, lecz utrzymam, iż przeciwnego pożądanu. Na tym tle jeszcze jaskrawiej występuje mierny poziom Szwecji, Włoch czy Francji, które zrównały się z poziomem Belgii czy Szwajcarii. Dzwiażte miejsce Włoch w tabeli świadczy wyraźnie o „sile” piłkarstwa włoskiego. Jeszcze lepsze świadectwo wysawiają futbolowi włoskiemu liczni cudzoziemcy, podtrzymujący za sobą „potęgę” takich klubów jak Milano, Juventus, Internazionale czy innych. Nie ma po prostu klubu włoskiego, w którym nie występowałyby piłkarze szwedzcy, duńscy, argentyńscy, francuscy czy szwajcarscy, których skuszeni, złudnym mirażem tysięcy lirów do opuszczenia swej ojczyzny i bronięcia barw drużyn włoskich w międzynarodowych rozgrywkach, do czasu donok! nie wyrosła nowe zastępy młodych piłkarzy włoskich, którzy będą mogli złuzować kosztownych, aczkolwiek potrzebnych iernych piłkarzy cudzoziemców. A że chwila ta nie przedkio nastąpi, świadczy o tym chociażby wysoka porażka drugiej „odmłodzonej” reprezentacji Włoch w meczu z Anglią w Turynie. Drugi garnitur włoski zszedł z boiska pobojany w stosunku 0:3.

Ale najostrejszy kryzys przecho-
dził: piłkarstwo francuskie. Kryzys
ten datuje się już od roku 1948, w
którym przeprowadzono franklowski
skład Hienricha k'ku czołowych pi-
łkarzy z "czarną perłą" Ben Briliem
na czele. Potem odszedł do drużyny
włoskiej dalszy kontyngent niezłych
graczy, starsi: piłkarze z ich repre-
zentacyjnym bramkarzem Da Rulm
poszli w odstawkę i dzisiaj sportowa
prasa francuska dmie w triumfalne
fanfary z okazji "wielkiego" zwycie-
stwa nad Holandią i remisem z Belg-
ją, uzyskano na stadionie Coen-
hes. R'ma ten "mazał" porażkę 1:4
łobka Francuzi ponieśli na wrono-
wisku roku w Bukarescie. Ostate-
cznie przegrali 2:3, 78 minut po
rozgrywaniu w połowie meczu. To
nie może być wolność piłkarskiej cni-
ności francuskiej, która chciałaby w-
dzięć Francji w czołowej ekstrak-

więc międzynarodowy ubiegłoroczny piłkarski stał pod znakiem debentacji starych i wysłużonych przeżartych demoralizacją „boleś” piłkarskich, przy równoczesnym podnieceniu się przez piłkarzy państw demokracji ludowej, zwycięstwa Czerwonej Armii nad „czarnymi” Człuchami, którzy w „piśniach” wychodzą na arenę w pełni powa-żnie zwrócić wychowawczo i społecznie kulturę fizyczną.

Z doświadczeń mistrzów narciarskich

Jak trenować bieg płaski?

Nareszcie mamy zimę. Zwołujemy sportu narciarskiego, którzy tak długo, czekali na dobre warunki narciarskie mogą się obecnie oddać temu pięknemu sportowi.

Narciarstwo, jeden z najpiękniejszych sportów zimowych, zostało dzięki opiece naszego ludowego rządu, udostępnione każdemu. Sport narciarski przestał być sportem elitarnym, a stał się sportem masowym. Tyśląc młodzieży może dziś uprawiać ten piękny sport. Wielu z nich ma ambicję zostać dobrymi narciarzami i dobrymi zawodnikami. Wielu z nich na pewno weźmie udział w eliminacjach do największej imprezy zimowej w dziejach sportu polskiego, w eliminacjach do Zimowych Mistrzostw Zrzeszeń Sportowych. Będą oni chcieli osiągnąć jak najlepsze wyniki by potem godnie reprezentować swe zrzeszenie.

Jak to osiągnąć? Jaką obrać metodę treningu by droga do dobrych wyników, a może i do mistrzowskich tytułów, była jak najkrótszą?

LEKCJA 1.

Instruktor przegląda sprzęt i ubiór każdego uczestnika i wprowadza odpowiednie poprawki. Z kolei ustawia ćwiczących w linii długości 200 do 300 m i wyjaśnia im zasady dobrej chodzenia na nartach, które uczestnicy ćwiczą przez 15 do 20 minut pod jego nadzorem. Gdy każdy z uczestników przeszedł dystans 2 km, instruktor wzmacnia tempo marszu aż do przebiecia 3-5 km. Potem następuje marsz w tempie zwolnionym 1-1,5 km. Na zakończenie instruktor zaznajamia uczestników z właściwym smarowaniem nart.

LEKCJA 2.

Instruktor wyjaśnia młodzieży styl biegu na nartach, po czym każdy uczestnik ćwiczy pod okiem trenera. Następuje bieg 500-800 m, w czasie którego instruktor poprawia błędy. Potem zwalnia on tempo, po czym następuje marsz aż do 3 km. Z kolei znów wolny marsz bez kijów 1-1,5 km a na zakończenie lekcji swobodna przebieżka na nartach około 1 km.

LEKCJA 3.

Obejmuje ona wolnym tempem prowadzony bieg na 12 do 15 km. Uczestnicy uczą się pod okiem instruktora prawidłowych ruchów zawodnika-biegacza. Idą wolno pracując intensywnie nad stylem. Część trasy przechodzą bez kijów ćwicząc pracę rąk.

(dokończenie w następnym numerze)

Mistrzostwa Moskwy

w jeździe szybkiej

Przed kilku dniami odbyły się w Moskwie łyżwiarские zawody w jeździe szybkiej o mistrzostwo stolicy ZSRR. Najlepszy czas obecnego sezonu uzyskała trzykrotna mistrzyni świata — MARIA ISAKOWA (na zdjęciu w góry) w biegu na 500 m — 49,1 sek. oraz na 3000 m — 5:40,2 min., co jest również doskonałym wynikiem.

W zawodach tych wzięli udział czołowi łyżwiarze i łyżwiarki radzieckie, z których wyróżnili się widocznymi na zdjęciach w dolnym rzędzie: rekordzista świata — Z. CHOLSZCZEWNIKOWA, rekordzista ZSRR — T. KARELINA, mistrz Związku Radzieckiego na rok 1950 — J. GOŁOW-CZENKO oraz młody rekordzista radziecki — A. PAWŁOW.

Stary kibic o systemach

— Widzę, że pan dokładnie studiuję „Pilkarsza” panie Stasiu — rzekłem widząc starego kibica, pogrążonego w lekturze naszego pisma.

— A tak — odparł, odkładając gazetę. — Czytam uważnie artykuł o ocenie europejskiego piłkarstwa i dochodzę do identycznych wniosków, co autor.

— To znaczy?...
— To znaczy że taki system jest dobry, jaki się oparuje najlepiej i jakim się potrafi grać. Gdy naszym piłkarzom na kilka dni przed meczem z Czechosłowacją usłowoano „zaczepić” nieznanym im system „każdy swego”, przyniósł on katastrofę, która mogła się jeszcze gorzej skończyć, gdyby nasi chłopcy w porę nie zorientowali się, że tu coś „nie klapnie” i nie zaczęli grać po swojemu.

— Jak to po swojemu?...
— No, tak jak potrafili. Bez specjalnego systemu, bo starą szkołę grać im nie pozwolono, a ani „WM”, ani też jego odmiany nie opanowali należycie, toteż zagrali tak, jak na meczach ligowych „naszym” systemem i dzięki temu utrzymali wynik do końca.

— A więc jest pan przeciwnikiem systemu „WM”?...
— Nie, tylko „czego się Jan nie nauczył, tego Jan nie będzie umiał”. Spółtem nie można nauczyć w przeciągu jednego czy dwóch sezonów i to zawodników starszych, przyzwyczajonych do innego stylu gry. Trzeba zacząć od najmłodszych i poczynić na tym kilka lat. A nasi trenerzy „na siłę” forsują „WM”, obojętnie czy mają do czynienia ze starszymi czy z młodymi zawodnikami.

— Ma pan dużo racji. Trzeba ułożyć od podstaw i zacząć od najmłodszych zawodników. Tak postąpili Węgrzy, kiedy przechodzili na system „WM”. A wie pan jak długo trwało to przekształcenie piłkarzy na inny system?...
— No?...
— Cztery lata!

— A więc widzi pan — wykrzyknął triumfująco stary kibic. — Tacy doskonałi piłkarze, jak Węgrzy, a musieli wiele czasu poświęcić na przejście na nowoczesny system. A tu u nas nasi panowie trenerzy chcą...

liby w przeciągu roku stworzyć ze starszych piłkarzy jakiś „Wunder-team”, któryby potrafił stawić czoła Węgom czy Czechosłowakom. Zresztą nigdzie nie jest powiedziane, że system „WM” nam „łoży”.

Ważny przykład Gwardię. Gdybyśmy chcieli przestawić ją na „WM” nie zmieniając zasadniczo składu drużyny, to rację panu, że drużyna ta przegrałaby kilkanaście spotkań i to w dużym stosunku. A tak, od kilku lat dźwierz ona prymat w piłkarstwie polskim, grając jedynym w Polsce systemem, opartym w zasadzie na „szkole krakowskiej”. A że system ten jest coś wart, świadczą o tym wyniki, jakie Gwardia uzyskuje w meczach z drużynami usiłującymi stosować system „WM”. Ot, weźmy chociażby ostatni mecz z Kolejarzem carszawskim, którego trener jest gorliwym zwolennikiem „WM”. Wynik 7:0 dla Gwardii nie wymaga żadnych więcej komentarzy. Nie jest systemem zagorzałym przeciwnikiem „WM”, czy „każdy swego” i innych, ale uważam, że nie można stosować ich uparcie wobec wszystkich zespołów. A poza tym raz jeszcze twierdząc, że żaden z naszych „zaawansowanych”, jak się to mówi zawodników, nie nauczy się już więcej, ponad to co sobie przyswoił przed kilku czy kilkunastu laty. Musimy zacząć od najmłodszych, uczyć ich najpierw alfabetu piłkarskiego, a następnie dalszych coraz trudniejszych problemów piłkarskich. A potem przyjdzie kolej na systemy.

A jakie jest zdanie naszych Czytelników?...
— Redakcja „PIEKARZA” zaprasza do wypowiedzenia się na tematy poruszone przez starego kibica wszystkich naszych Czytelników. Najlepsze i najbardziej rzeczowe wypowiedzi będą umieszczone na łamach naszego pisma.

Odpowiedzi redakcji

P. ROMAN BARAŃSKI — PRZEMYSŁ. List otrzymaliśmy z kilkudniowym opóźnieniem. Ciśniliśmy się z pańskiego zainteresowania i dziękujemy za podzielenie. Książkę za trafne rozwiązanie naszego konkursu „B”, wydaliśmy gazetą w najbliższym czasie.

Pół wieku sportu

Z dnem 1 stycznia 1951 r. weszliśmy w drugie półwiecze XX stulecia, wieku doniosłych przemian na wszystkich odcinkach naszego życia. Pierwsze półwiecze naszego stulecia, cechujące również potężny rozwój sportu, którego początki przypadają właśnie na okres ostatnich lat XIX stulecia i pierwsze lata XX wieku. Sport jest jedną z dziedzin naszego życia, gdzie ewolucja była naprawdę błyskawiczna. Rok 1900 przyjmujemy za punkt wyjścia dla sportu w jego nowoczesnym ujęciu. Nie od rzeczy więc będzie przypomnienie naszym czytelnikom pierwszych faz poszczególnych dziedzin sportu, zapoznanie ich z początkami rozwoju danej gałęzi sportu.

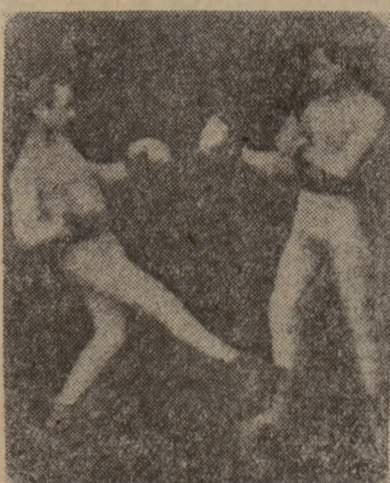
Wzrost materialny robotników w związku z rozwojem kapitalizmu w ostatnich dziesiętnościach lat ubiegłego stulecia, kilkunastogodzinny dzień pracy, katastrofalne warunki mieszkaniowe ludzi pracy w całej Europie, niedocenianie wartości ćwiczeń cielesnych — wszystko to przez długi okres czasu nie pozwalało na rozwój kultury fizycznej. Dopiero w XX wieku, dzięki rozwojowi mechanizacji, zdobyciom socjalnym, uprawianiu ćwiczeń na wolnym powietrzu, głównie przez młodzież w wieku szkolnym, następuje szybki rozwój sportu i stale podnoszenie się jego poziomu.

Rozwój ten jednak został zahamowany w krajach kapitalistycznych, gdzie sport traktuje się stale jako rozrywkę, przeznaczoną głównie dla snobów i ludzi zamożnych. W przeciwieństwie tego, kultura fizyczna i sport w ZSRR i krajach demokracji ludowej obejmuje całe społeczeństwo, a opieka państwa sprzyja uzyskiwaniu coraz lepszych rezultatów zarówno na odcinku sportu masowego jak i wyczynowego. Sport w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej staje się najważniejszym czynnikiem wychowawczym i zdrowotnym. Jest on potężnym orężem obozu pokoju w walce z imperialistycznym obozem podżegaczy wojennych, w walce o lepszą i jaśniejszą przyszłość całego świata. W tym artykule o początkach poszczególnych dziedzin sportu, rozpoczynamy krótkim artykułem o początkach pięciarstwa.

Jednym z najstarszych sportów jest boks. Siła pięści i potężne masy były od dawna bardzo cenne. Zawody pięściarskie znane były już w starożytności i wchodziły w program igrzysk olimpijskich. Dopiero jednak w wieku XVIII następuje era nowoczesnych walk bokserskich.

Pierwsza walka bokserska na ringu miała miejsce w r. 1719 w Anglii. Również w Anglii utworzono pierwszy „szkolę bokserską” założoną przez Broughtona w Tottenham. „Szkoła” ta była czymś w rodzaju widowiska epikurejskiego. Walki odbywały się w czasie zwodniczych walczyli bez rękawic, określania czasu trwania walki, dopuszczony był tylko jeden czynnik półminutowy, w chwili gdy jeden z walczących dotknął przeciwnika. Walki toczyły się w dość wolnych wagach, a pojedynek klas zjawiało się dopiero później.

Organizatorzy zawodów bokserskich wprowadzili użycie rękawic około r. 1750. Były one jednak używane tylko dla efektu, a rękawice ówczesne nie przypominały w

W takich oto warunkach sportowcy walczyli przed pięćdziesięciu laty bokserzy. Dzisiaj postawa zawodników i ich ubiór budzi wśród nas uśmiech, podobnie jak strój naszych dziażdów czy habek. Taka jednak była wówczas moda a zawodnik w krótkich spodenkach nie mógł się pokazać na ringu, nie chcąc narazić się na areszt lub grzywnę za zbyt swobodny ubiór.

nieżym obecnych rękawic pięściarskich.

Reguły walk ustanowione przez Broughtona utrzymały się w mocy przez dłuższy okres czasu i dopiero w r. 1814 przepisy pięściarskie zostały zmienione. Z czasem reguły one dalszej modyfikacji i w r. 1891 rozegrano pierwszą prawdziwą walkę w trzech rundach z 1-minutowym odpoczynkiem.

W Europie boks zaczął rozwijać się pod koniec ubiegłego stulecia, przy czym zakazy policyjne w wielu krajach utrudniały jego rozwój. We Francji np. nie wolno było walczyć według przepisów angielskich i tylko rozegrano spotkanie zgodnie z przepisami francuskimi. W r. 1894 w czasie walk Sullivan z Charles Mitchellem w parku Chantilly wkroczyli żandarmi i aresztowali obydwojch pięściarzy, którzy rozgrywali spotkanie według reguł angielskich.

Podział na wagi datuje się od r. 1903, przy czym wagi: maza, kogucia, półśrednia i półciężka zostały stworzone dopiero w roku 1910.